

บทที่ 1

บทนำและถ้าสูบสุนเอกสาร

การฝังตัวของตัวอ่อนที่บนนังมคลูก (Nidation หรือ Ovo - implantation) เกิดขึ้นหลังจากที่ไข่ไดรับการผสมกับ sperm และเดินทางลงมาตามหอน้ำไข่เข้ามาอยู่ในนังมคลูกประมาณวันที่ 4 ภายหลังจากผสมกับตัวผู้ ใช้เจริญอุปในรูปแบบ blastocyst ซึ่งประกอบด้วย胚เยื่อทั่วรอบนอกเรียกว่า Zona pellucida มีด้วยเซลล์ในเรียกว่า Inner cell mass และนี่ Trophoblast เป็นเซลล์ชนิด (Huber, 1915) Progestational period เวลาคนตั้งครรภ์ที่ไข่ถูกผสมกับ sperm จะดึงระยะเวลาที่มีการฝังตัวของตัวอ่อน ตอนมาเกิด nidation หรือ Ovo - implantation โดยการที่ตัวอ่อนเข้ามาฝังตัวที่นังมคลูก นี้การเปลี่ยนแปลง 2 กระบวนการ

'nidus Formation' เวลาคนจากนี่ endometrium ของนังมคลูกมีการเปลี่ยนแปลง เกี่ยวข้องการฝังตัวของตัวอ่อน โดยที่ก้อนเมฆต์ stroma เป็นลักษณะเปลี่ยนเป็น decidual tissue (Loeb, 1907) ซึ่งภายในเซลล์เปลี่ยนแปลงมีปริมาณของหบกน้ำมัน และ glycogen เพิ่มมากขึ้น (Krehbiel, 1937; Lobel, Tic and Shelesnyak, 1965; Enders and Schlaefke, 1967) ขั้นตอนการเปลี่ยนแปลงช่างคนนี้เรียกว่า 'decidualization' ซึ่งเกิดขึ้นได้เมื่อมีปริมาณของ oestrogen และ progesterone ในสักส่วน ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงนี้ (Chambon, 1949; Courrier, 1950)

'nidus Invasion' blastocyst เข้ามาฝังตัวที่บนนังมคลูกบริเวณคัน antimesometrium ของนังมคลูก ในขณะเดียวกัน epithelium และ nidus cell หอยหุ้มและร่องรับ blastocyst (Shelesnyak, 1962)

การฝังตัวของตัวอ่อนในนังมคลูกต้องการอกรูใน oestrogen และ progesterone (Shelesnyak, 1960; Amoroso and Finn, 1962; Mayer, 1963a; Psychoyos, 1966) แต่บางโรงเรียนยังไม่เห็นพ้องตรงกันว่าอกรูใน oestrogen และ progesterone ทั้งสองนี่ถูกสร้างขึ้นมาจากตัวเอง หรือคันมาก่อนอย่างไรในระบบ progestational phase, ในขณะที่ implantation และระบบภายนอกจากที่มีการฝังตัวของตัวอ่อน ซึ่ง

นักวิทยาศาสตร์หลายท่านมีแนวความคิดเห็นแตกต่างกันและขัดแย้งกันเป็นสองแนวทาง
 ความคิดเห็นของนักวิทยาศาสตร์ในระยะแรก ๆ Shelesnyak (1960) เชื่อว่าภายในหลัง
 การตกไข่แล้ว corpora lutea หลัง progesterone ออกมาต่อสอดเวลาจนกระทั่งมี
 การปั้งตัวของตัวอ่อนและมี oestrogen หลังอุบลจากรังไข่ไปกระตุ้นการปั้งตัวของตัว
 อ่อน ซึ่งในชื่อว่า oestrogen surge ความคิดเห็นนี้ได้รับการสนับสนุนจาก Mayer
 (1963 b) พบว่าการปั้งตัวของตัวอ่อนในผู้หญิงมีคุณสมบัติที่ถูกต้องใช้ในการนับตัวอ่อนในเกิดขึ้นได้
 โดยการฉีด oestrogen หนึ่ง dose และ Humphrey (1967) ทดสอบพบว่า blasto-
 cyst ของมนุษย์ถูกตัดรังไข่แล้วฉีด progesterone อย่างเดียวไม่มีการปั้งตัวของตัวอ่อน
 จนกว่าจะฉีด oestrogen คือความภายในหลังจากนั้นแม้เมื่อนักวิทยาศาสตร์อีกกลุ่มนึงที่ให้ความ
 คิดเห็นค่างไปจากข้างต้น หันมายึดภาระในการทดลองใหม่ ๆ ในระยะหลังนี้โดย Finn
 และ Martin (1969) ให้สรุปไว้ว่า ภัยหลังจากที่ได้รับการบสมกับตัวอ่อนแล้ว
 เป็นเวลา 48 ชั่วโมง เริ่มมีการตั้งตัวใน oestrogen และ progesterone คือต่อ
 กันไปคลอดเวลาและอาจจะเพิ่มชั่วโมงที่ตั้งตัวเพิ่มมากขึ้นจากการปั้งตัวของตัวอ่อนและที่ยังคงมี
 การหลังคอดไปอีก โดยศึกษาลักษณะการแบ่งเซลล์ภายในเนื้อเยื่อมดูกรูป (mouse) ที่
 เปลี่ยนแปลงในระหว่าง 2-3 วันแรกของการห้อง ซึ่งเป็นผลเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลง
 การหลังของมอร์โนนจากรังไข่ ซึ่งทดสอบกับหนูหูทองที่ถูกตัดรังไข่ในระยะเวลาต่าง ๆ และ
 ฉีด exogenous sex hormones เพื่อให้ได้เกิดลักษณะค่าง ๆ กันของการแบ่งเซลล์ ได้
 ผลลัพธ์ที่สรุปไว้ข้างต้น ในขณะเดียวกัน Humphrey (1969) พบว่ามีการหลัง oestrogen
 คิดก่อตัวกับต่อสอดเวลาภัยหลังจากที่มีการปั้งตัวของตัวอ่อน แต่ไม่มีการหลังของ oestrogen
 ในแบบ 'surge' ในระยะก่อนที่จะมีการปั้งตัวของตัวอ่อน นอกจากนี้ยังงานของนักวิทยา-
 ศาสตร์อีกหลายท่านซึ่งสรุปรวมความไว้ oestrogen จะหลังออกมาต่อสอดเวลาในระยะ
 ต่อๆ ๆ กันแต่เริ่มมีการตัดไข่จะกระทั่งมีการปั้งตัวของตัวอ่อน (Zeilmaker, 1963; De Feo,
 1967; Finn and Martin, 1967; Miller, Owen and Emmens, 1968) ซึ่งตอนหน้านี้
 Yochim and De Feo (1963) พบว่า oestrogen และ progesterone ในระยะที่
 คลอดเวลาสามารถซึบซึบได้ในเกิด sensitivitv แก่คุณภาพที่สูงและไม่จำเป็นต้องต่อ
 ตัว oestrogen surge และ Miller, Owen and Emmens (1968 a,b) ใช้วิธีการ
 incorporate uridine ของมดลูกเป็นเครื่องชี้บอกการทำงานของ oestrogen

สรุปผลเช่นกันว่า oestrogen เกิ่นหลังออกจากรังไข่ในตอนเช้าของวันที่ 2 (D_2) แล้ว ก็อยู่ ๆ เพิ่มปริมาณตื้นๆ ขึ้นเรื่อย ๆ

จากหลักฐานใหม่และน่าสนใจที่สุดคือ รายงานของ Shaikh และ Abraham (1969) วัดปริมาณ oestrogen จากเส้นเลือดค่าที่ออกจากรังไข่ของหนูทดลองที่เป็นในระยะ D_2 , D_3 , D_4 และ D_5 โดยวิธี radioimmunoassay พบรังไข่สร้าง oestrogen ของหนูผ่าน blood circulation ในตอนเช้า D_4 ของหนูทดลองเที่ยมและบังคับสร้าง ระดมอีกและมีระดับทดลอง ๆ สำคัญ oestrogen ที่หลังออกมายังระบบประบันมีความสำคัญกับ การไป sensitize แมลงให้เกิด implantation และสรุปว่า oestrogen surge ทองเริ่มเกิดในเวลา 12.00 pm. ของ D_2 ของหนูทดลองที่เป็นเชิงจะเกิดก่อนหนาระยะ 10.00 hr ใน D_4 ของหนูทดลองเที่ยม แต่ไม่เกิดที่นี่ในตอนระยะนาน ๆ ของ D_4 ตามที่ Shelesnyak (1960) ได้ใช้สมมุติฐานเดียวกับเรื่องนี้ไว้ ความคิดเห็นที่อัดแน่นทางทฤษฎีนี้ยังไม่สามารถ จัดเรียงให้ถูกต้องให้ฝ่ายหนึ่งถูกต้องที่สุด ยังคงต้องรอการทดลองยืนยันก่อไปอีก ส่วน แผนส์เหอร์และหนูกระเกานั้นการบังคับของตัวอ่อนต้องการออกร่อง progesterone เพียงชนิดเดียว ก็พอ ส่วน oestrogen ไม่มีความจำเป็นมากสำหรับการบังคับของตัวอ่อน (Orsini and Meyer, 1959; 1962; Prasad, Orsini and Meyer, 1960; Deanesly, 1961; 1963; Harper, Prostkoff and Reeve, 1966; Harper, Dowd and Elliott, 1969) สำหรับการศึกษาเพิ่มความสนใจเกี่ยวกับ oestrogen surge จะจะเกี่ยวข้องกับการทำงาน ของเอนไซม์ในยนั้นคือกลุ่มของสกัดอ่อนโรงน้ำ.

การดึงตัวของตัวอ่อนที่บังคับนั้นคือกลุ่มนี้ oestrogen และ progesterone ซึ่งมีอยู่ด้วย ในระบบวิวัฒนาที่มีการบังคับของตัวอ่อนมีบทบาทที่สำคัญมาก นอกจากนี้กิจกรรมทางเคมีที่สำคัญ เช่น Succinic dehydrogenase, Adenosine triphosphatase, Acid phosphatase, Alkaline phosphatase, 5 - nucleotidase, Glucose - 6 - phosphatase, Phosphamidase รวมถึงความต้านทานต่อการเปลี่ยนแปลงของสารตัวอ่อน sex hormones ในระบบที่มีการดึงตัวของตัวอ่อนในยนั้นคือกลุ่มของตัวอ่อนที่มีบุญสูญใจกันมากที่สุด เช่น Kreb's Cycle เป็นระบบท่วงที่มีกลุ่มเครื่องค้า รองรับการบังคับของตัวอ่อนนี้ เช่นเดียวกัน อาจจะและเปลี่ยนแปลงมาก McShan, Erway and Meyer (1946) ได้ศึกษาการ oxidize ของ succinic acid โดยวัด oxygen consumption เป็นเครื่องชี้ของการทำงานของเอนไซม์ในยนั้นคือกลุ่มนี้

ที่เป็นผลให้พบมาศีกษา female genital tissue ทางลักษณะเคมีอย่างกว้างขวาง ค่อนมา Padykula (1952) ใช้ปฏิกิริยาทาง Histochemistry มี ditetrazolium เป็นตัวรับ H^+ ข้อมแสดงการทำงานของเยื่อในรูป ซัคชินิกดีไฮไดร์เจนสีเทียนนังมดลูกหนูปักติ บลประกายว่ามีการทำงานของเยื่อในที่คานริ่งนอกช่อง epithelial lumen, endometrial gland และใน myometrium ของปีกนดลูกซึ่งได้รับการสนับสนุนจาก Buno and Germino (1958) ศึกษาในมดลูกหนูปักติ Longwell and Reif (1955) และ Telfer and Hisaw (1957) สนใจศึกษา Succinoxidase system ในบันนังมดลูกที่พบว่าจะถูก Succinoxidase เที่ยวน้ำตาบทดังที่ศักดิ์รังไว้ของหนูและกระต่ายแล้วได้ exogenous oestrogen นอกจากนี้ Longwell and Reif (1955) ยังໄก์ทดลองทาง Histochemistry เพื่อสนับสนุนการทดลองในตอนต้นโดยใช้ neotetrazolium พฤกษาการทำงานของเยื่อในรูป epithelium ของ gland และ lumen มากกว่าที่ myometrium ของหนูที่ถูกศักดิ์รังไว้แล้วได้รับ exogenous oestrogen ที่ผ่านงานนี้เมื่อ結合งานเริ่มแรก ของ Padykula (1952) และ Buno and Germino (1958) นอกจากนี้ Rosa and Velardo (1959) ได้ศึกษาเยื่อในรูปแบบบันนังมดลูกทั่วไป Biochemistry และ Histochemistry พฤกษาเบ็ดเตลิงขึ้นลงของระยะต่อไปน้ำจากรังไว้ในระหว่าง Oestrous cycle ของหนูเมียลดดความแห้งหือและความเข้มของสียอมแสดงการทำงานของเยื่อในรูป วาสุณากในบริเวณ epithelium ระหว่าง Proestrus แต่ในกล้ามเนื้อจะมีปานกลางและ กอบ ๆ ขยายลงไปในตอนสิ้นสุด Proestrus ส่วนใน stroma ไม่มีปฏิกิริยา ในระหว่าง Diestrus มีการลดลงของเยื่อในรูปที่แสดงถึงการหดตัวของ Rosa (1957) ที่วัด การทำงานของเยื่อในรูปนี้ในบันนังมดลูกและ vagina ของหนู (mice) ที่ศักดิ์รังไว้แล้วได้รับ exogenous oestradiol เมื่อไม่นานมานี้ Lobel, Levy and Shelesnyak (1967) บันนังมดลูกพ้องในระบบค้าง ๆ ตั้งแต่ $L_0 - L_2$ มาศึกษาการทำงานของเยื่อในรูป Histochemistry พฤกษาเยื่อในรูปที่งานเพิ่มขึ้นเป็นลำดับจาก L_0 ถึง L_4 ซึ่งเป็นระบบที่บันนังมดลูกเครียดตัวของรับการเมืองตัวของตัวอ่อน เนื่องໄก์ซัคเจนที่บริเวณ epithelium ของ lumen และ gland.

นอกจาก Succinic dehydrogenase และยังมีเยื่อในรูปนันนังมดลูกที่มีนูกนคว้า ศึกษามากซึ่กันนิค คือ Adenosine triphosphatase ซึ่งมีความสำคัญที่เกี่ยวข้องกับ myosin

ของกล้ามเนื้อทั่วไป myometrium ของเยมังมดลูกและในชั้นกล้ามเนื้อของเยมังสัน เตือกเป็น สรุปในไทย Singher and Millman (1947) นำเอา smooth muscle ของมดลูกหมู ในระยะค้าง ๆ ของ Oestrous cycle มาวัดการทำงานของเยนไข่มะพรุบคลาย ทดสอบว่า steroid hormones ทาง Estrone, Estradiol และ progesterone ไม่มี ผลก่อมดลูกในระยะ Metestrus นวลดจากก่อนแล้ว Needham (1954) นำเอาชั้น myometrium ของเยมังมดลูกหมูที่ถูกตัดรังไข่มาวัดการทำงานของเยนไข่มะพรุบคลายของเยนไข่มลคลงจากเดินครึ่งหนึ่ง ซึ่งกลับกับการทดสอบของ Ferraris (1956) ที่วัดใน เยมังมดลูกคน Lobel, Tie and Shelesnyak (1965) นำมดลูกหมูที่อยู่ในระยะค้าง ๆ ของ Oestrous cycle มาข้อมดูลำหัวใจทำงานของเยนไข่มะพรุบ พบว่ามีการเปลี่ยนแปลงการ ทำงานไปตามระยะค้าง ๆ ซึ่งมีการทำงานสูงสุดในระยะ Oestrus และพบมากที่บริเวณ กล้ามเนื้อของเส้นเลือด แก้ในระยะ Diestrus มีการทำงานน้อยที่สุด ตามมาด้วย ศึกษาเพิ่มเติมในหมูทองระยะ L₀ จนถึง L₈ โดย Lobel, Levy and Shelesnyak (1967) นำเยมังมดลูกหมูมาข้อมือแล้วทดสอบการทำงานของเยนไข่มะพรุบ ผลปรากฏว่าการทำงาน ของเยนไข่มะพรุบสูงขึ้นเป็นสำคัญจาก L₀ ถึง L₄ ที่บริเวณกล้ามเนื้อของเยนไข่มะพรุบที่นี่ได้ ขัดเจน กอนมาในระยะ L₅ – L₆ มีการทำงานของเยนไข่มะพรุบ nidus cell และที่เส้น เลือด และที่คานรินโนกของ epithelial lumen ซึ่งขึ้นในระยะ L₆ – L₈

จากการศึกษาเหล่านี้ เอบาไข่ม์ Succinic dehydrogenase และ Adenosine triphosphatase น่าจะมีส่วนสำคัญคงกับการเปลี่ยนแปลงของเยมังมดลูกภายใต้ ความควบคุมของ sex hormones การวิจัยนี้มุ่งหาข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับความสัมพันธ์นี้ ทำการศึกษาทางห้องน้ำ Histochemistry และ Biochemistry ควบคุมกันไป โดยที่ศึกษาในหมู ระยะก่อนที่จะมีการฝังตัวของอ่อนในเยมังมดลูก (L₄) จะมีการฝังตัวของตัวอ่อนใน เยมังมดลูก (L₆) และในเยมังส์เคลอร์ ระยะที่มีการฝังตัวของตัวอ่อนในเยมังมดลูก (L₆) ใน สภาพค้าง ๆ คือ

1. ตั้งรังไข่ออกห้องข้าง
2. ไนยาคปรารถนา stelazine
3. ตั้งรังไข่แล้วฉีด progesterone
4. ตั้งรังไข่แล้วฉีด progesterone + oestrogen